

Publicerad 2008-02-08 22:44 av Viska

Till slut

Skärp dig!

Ryck upp dig kvinna!

Ligg inte här och vältra dig i självömkan.

Du är stark med krafter som andas under din yta, du är stormens tjut och vargens sång, du är silver i månljus, skuggor som väser och tänder som glimmar.

Du är inte ett vrak som låter någons tanke styra din värld.

Ingen röst skall överrösta din.

Du är en stolt kvinna, för stolt för detta!

Så stå upp nu!

Rakt upp med fötterna på jorden ditt röda hår i vinden och gröna ögon seende.

Se, se igenom, se bakom.

Och för gudinnans skull, stå stolt.

jag ler mot dig syster, och ler med dina ord, tack

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Viska med Poeter.se id #19211 innehar upphovsrätten